

Čj. UOOU-02142/16-5

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 11. dubna 2016 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: Společenství domu č.p. 1230, 1231, 1232, 1233, Ostrava, Hrabůvka, se sídlem F. Hajdy 1233/16, 700 30 Ostrava – Hrabůvka, IČO: 28624980, v souvislosti s provozováním kamerového systému tvořeného 16 kamerami umístěnými v domě č. 1230/10, 1231/12, 1232/14, 1233/16, na adrese F. Hajdy, 700 30 Ostrava – Hrabůvka, v blíže nezjištěné době nejméně od poloviny září 2015 do 2. října 2015, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.,

- I. tím, že zpracovával osobní údaje obyvatel bytů prostřednictvím 4 kamer umístěných shodným způsobem ve 4 samostatných vchodech bytového domu (tj. celkem 16 kamer), a to u hlavního vchodu, ve vestibulu u výtahu a v kabině výtahu, přičemž byl monitorován prostor před hlavními vchodovými dveřmi a veřejné prostranství, tj. chodník a místní komunikace (kamera umístěná u hlavního vchodu), prostor hlavních vstupních dveří, vstupní chodba včetně přístupu do výtahu a na schodiště (kamera umístěná ve vestibulu u výtahu směrem k hlavnímu vchodu), zadní vchod včetně přístupové chodby (kamera umístěná ve vestibulu u výtahu směrem k zadnímu vchodu) a vnitřek výtahu (kamera umístěná v kabině výtahu),

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů nebo v případech stanovených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

- II. dále tím, že neposkytl dotčeným subjektům údajů, tj. všem osobám pohybujícím se v prostorách monitorovaných kamerovým systémem účastníka řízení včetně obyvatel domu, informace o provozu kamerového systému v rozsahu stanoveném zákonem, když pouze instaloval informační štítek, na němž byl uveden piktogram kamery, dále informace o tom, že „Tento objekt je střežen kamerovým systémem se záznamem“, odkaz na webovou stránku (WWW.HEKATON.CZ) a označení „HEKATON elektrosystémy“,

porušil povinnost stanovenou v § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost informovat subjekty údajů při shromažďování osobních údajů o tom,

v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat, komu mohou být osobní údaje zpřístupněny a také povinnost poučit je o jejich právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb.,

- III. dále tím, že nezajistil, aby při provozování kamerového systému byly pořizovány elektronické záznamy o přístupu k osobním údajům, tzv. logování přístupů,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost správce pořizovat v oblasti automatizovaného zpracování osobních údajů elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jakého důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány,

- IV. a dále tím, že před zahájením zpracování, které prováděl nejméně od poloviny září 2015, neoznámil Úřadu pro ochranu osobních údajů zpracování osobních údajů, které hodlá provádět prostřednictvím kamerového systému provozovaného v bytovém domě,

porušil povinnost stanovenou v § 16 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost toho, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje podle zákona č. 101/2000 Sb., s výjimkou zpracování uvedených v § 18, tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů před zpracováváním osobních údajů,

a tím spáchal

v bodě I správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

v bodě II správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť neposkytl subjektům údajů informace v rozsahu nebo zákonem stanoveným způsobem,

v bodě III správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo neprovedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů,

v bodě IV správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. i) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nesplnil oznamovací povinnost podle zákona č. 101/2000 Sb.,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 5.000 Kč
(slovy pět tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e), f), h) a i) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti s provozováním kamerového systému bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“), které bylo účastníkovi řízení, Společenství domu č.p. 1230, 1231, 1232, 1233, Ostrava, Hrabůvka, doručeno dne 26. února 2016. Podkladem pro zahájení řízení byl kontrolní protokol čj. UOOU-09130/15-11 ze dne 28. května 2016 pořizovaný inspektorkou Úřadu JUDr. Jiřinou Rippelovou a spisový materiál shromážděný v rámci provedené kontroly.

Ze spisového materiálu vyplývá, že na základě rozhodnutí shromáždění vlastníků bytových jednotek účastníka řízení mělo být rozhodnuto o instalaci kamerového systému (zápis nebyl účastníkem řízení doložen), a to celkem 16 kamer, přičemž v každém ze samostatných vchodů č.o. 10, 12, 14 a 16 v bytovém domě na adrese F. Hajdy, 700 30 Ostrava – Hrabůvka bylo umístěno po 4 kamerách. Kamery umístěné v jednotlivých vchodech bytového domu monitorují prostor před hlavními vchody (tj. přístup ke vstupním dveřím, veřejností užívaný chodník v celé jeho šíři, neplacené parkoviště přilehlé k chodníku i část místní komunikace) a dále monitorují vstupní prostory (vestibul, vstupní chodbu od zadního vchodu) se záběrem na hlavní i zadní vstupní dveře do domu, část schodišť v přízemí u výtahů, popř. dveře výtahů, a vnitřek kabin výtahů včetně ovládacích tlačítek. Z kontrolního protokolu ze dne 28. května 2016 vyplývá, že účastník řízení byl v rámci ústního jednání a místního šetření dne 23. září 2015 upozorněn na povinnost podat oznámení o zpracování osobních údajů a byl mu vysvětlen postup registrace, přičemž tak neučinil ani následně, což kontrolující prověřili náhledem do veřejného registru zpracování osobních údajů a evidenční databáze oddělení registračních činností Úřadu dne 26. ledna 2016.

Dle podnětu k zahájení kontroly, který obdržel Úřad dne 13. srpna 2015, mělo dojít k instalaci kamerového systému a jeho zprovoznění (16 kamer) bez souhlasu všech obyvatel domu (v domě je 172 bytových jednotek) přibližně na začátku června 2015, přičemž kamery nechali instalovat někteří členové výboru společenství vlastníků jednotek, resp. bývalí členové, jejichž mandát skončil 23. března 2015. Ze zaslání podnětu a přiložené fotodokumentace je zřejmé, že kamerami byl monitorován hlavní vchod (tj. osoby vcházející a vycházející z domu a osoby pohybující se na veřejném prostranství před domem, a to po dle autorů podnětu relativně frekventovaném chodníku v ulici F. Hajdy), vstupní chodby domu (tj. 2 kamery umístěné u výtahu a schodiště, které snímají osoby vcházející a vycházející z domu hlavním vchodem a zadním vchodem) a vnitřek kabiny výtahu. Dále bylo v podnětu uvedeno, že ani přes bývalého člena výboru pana ... se stěžovatelé nedozvěděli, kam je obraz pořizovaný kamerami zaveden, jak je zaznamenáván a v jakém režimu. K tomu bylo doplněno, že neformálně se dozvěděli, že obraz pořizovaný kamerami je monitorován některými členy bývalého výboru společenství vlastníků jednotek, zejména bývalým předsedou panem ..., jak vyplynulo z jeho narážek vůči některým bydlícím. Dále bylo uvedeno, že detaily o dalším zpracování snímaného obrazu, době jeho uchování a způsobu použití, výtěžování atd. jim nejsou známy, přestože někteří bydlící o to

usilovali přímo osobním kontaktem s panem ..., který v této věci odmítl podat vysvětlení. V této souvislosti bylo uvedeno, že o záměru monitorování společných prostor domu, kterých jsou stěžovatelé ze zákona spoluvlastníky jako vlastníci nebo spoluvlastníci bytových jednotek, nebyli bývalými členy výboru společenství vlastníků jednotek vůbec informováni, s tím, že akce pořízení a instalace kamer neprošla (podle stanov společenství domu jako výdaj nad 50.000 Kč) jinak nutným schválením shromáždění vlastníků jednotek. Zároveň bylo uvedeno, že kromě formálního upozornění reklamními nálepkami dodavatele kamerového systému společnosti „HEKATON“ nebyli na záměr instalace kamerového systému v domě a jeho zprovoznění nijak upozorněni a že ani s monitorováním jejich pohybu nedali souhlas. Uvedený podnět byl podepsán 18 osobami (a to 13 osobami z č.o. 10 a 5 osobami z č.o. 12).

Dne 9. září 2015 bylo účastníkovi řízení kontrolujícími zasláno oznámení o zahájení kontroly, které mu bylo doručeno dne 11. září 2015.

Dle úředního záznamu o ústním jednání a místním šetření ze dne 2. října 2015 místopředseda výboru společenství vlastníků jednotek ... (přítomen na základě pověření předsedy výboru ...) uvedl, že účastník řízení obhospodaruje celkem 164 bytů ve čtyřech samostatných vchodech (č.o. 10, 12, 14 a 16), s tím, že zbývajících 8 bytů je nadále v družstevním vlastnictví. Jedná se o byty postavené v šedesátých letech minulého století, přičemž celý dům prošel opakovanými rekonstrukcemi, s tím, že v souvislosti s nedávnou rekonstrukcí výtahů bylo na shromáždění vlastníků rozhodnuto i o instalaci kamerového systému. Důvodem byly opakované případy krádeží, vloupání, přespávání bezdomovců v suterénech, přistěhování tzv. nepřizpůsobivých občanů a s tím spojené problémy (skladování kradeného kovošrotu ve sklepě apod.). Dále uvedl, že kamerový systém se skládá celkem z 16 kamer, tj. v každém ze vchodů po 4 kamerách, které monitorují oba přístupy do jednotlivých vchodů, prostor vestibulu a kabinu výtahu. Kamerový systém instalovala společnost „Hekaton“ od června 2015, přičemž práce byly sladěny s rekonstrukcí výtahů a celý kamerový systém byl tak dokončen cca před 14 dny (pozn. správního orgánu: tzn., cca v době přede dnem 19. září 2015). Dále místopředseda výboru konstatoval, že dosud nebyla splněna oznamovací povinnost vůči Úřadu, na kterou společnost „HEKATON“ účastníka řízení upozornila. Dále pak uvedl, že záznam byl již využit k domluvě majiteli psa, který znečistil chodbu, a k identifikaci pachatelů krádeže Policií ČR. Z úředního záznamu dále vyplývá, že záznamové zařízení je umístěno v samostatné uzamykatelné místnosti v suterénu domu 1233/16. Dveře jsou opatřeny kovovou mříží se dvěma dalšími zámky, uzamykatelná je i skříňka, do níž jsou svedeny obrazy pořizované jednotlivými kamerami. Přístup do místnosti má pouze předseda a místopředseda společenství vlastníků jednotek. Obsluhou celého kamerového systému byl pověřen místopředseda společenství vlastníků jednotek ... (pověřen předsedou společenství vlastníků jednotek), a to vzhledem k jeho zkušenostem s prací v oblasti IT. Dále pak uvedl, že instalující společnost „HEKATON“ již k ničemu nepotřebují a že tato nemá k záznamům žádný přístup. Přístup k záznamům uchovávaným 9 dnů není zaheslován ani logován. Závěrem bylo kontrolujícími konstatováno, že výše uvedené informace byly ověřeny místním šetřením, v jehož rámci byla pořízena fotodokumentace (pozn. správního orgánu: celkem 5 snímků zachycujících mříže u vstupu do místnosti se záznamovým zařízením, informační štítek u vstupu, vzhled umístěné kamery, monitor s náhledy kamerového systému a kabeláž záznamového zařízení), přičemž bylo konstatováno, že kamery u hlavních vchodů monitorují celý chodník i část přilehlé vozovky (jak dokládá i pořízená fotodokumentace). Dále byl zástupce účastníka řízení vyzván

k doložení kopie smlouvy uzavřené se společností „Hekaton“, zápisu z jednání společenství vlastníků jednotek ke kamerovému systému, písemností pořízených v souvislosti s předáním kamerových záznamů policii, odpovědí na otázky dotazníku ke kamerovému systému a souhlasů bydlících s instalací kamerového systému, a to do cca 10 dnů od konání ústního jednání a místního šetření. Z pořízené fotodokumentace je zřejmé, že u vstupních dveří zvenčí byl umístěn informační štítek s piktoqramem kamery a informací, že „Tento objekt je střežen kamerovým systémem se záznamem“, odkazem na webovou stránku (WWW.HEKATON.CZ) a uvedením označení „HEKATON elektrosystémy“. Z kontrolních zjištění pak vyplývá, že výše popsané informační štítky byly umístěny u všech hlavních i zadních vchodů do bytového domu 1230/10, 1231/12, 1232/14 a 1233/16.

Dne 3. listopadu 2015 zaslali kontrolující žádost o součinnost účastníku řízení, v níž urgovali zaslání požadovaných podkladů, přičemž však ani v tomto případě nebylo účastníkem řízení nijak reagováno.

Dne 7. prosince 2015 uložili kontrolující příkazem účastníku řízení pokutu ve výši 5.000 Kč za neposkytnutí potřebné součinnosti spočívající v zaslání požadovaných podkladů, kterou dne 12. ledna 2016 účastník řízení uhradil.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Podle § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. je osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitého subjektu údajů, přičemž subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže jde subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Kamerový systém zaznamenává činnost obyvatel domu (tj. vlastníků bytových jednotek a jejich rodinných příslušníků, nájemníků, členů družstva apod.) a jejich návštěv či osob pohybujících se v bytovém domě z jiného důvodu (např. poštovní doručovatel). V daném případě shromažďuje účastník řízení v souvislosti s provozem kamerového systému informace vážící se zejména, ale nikoli pouze, k obyvatelům domu, které vypovídají mimo jiné o době jejich příchodu a odchodu do uvedených prostor, včetně např. informace s kým a v jakém stavu přišli. Uvedené osoby, zejména osoby, které v domě bydlí, jsou na záznamech pořízených kamerovým systémem nepochybně identifikovatelné, a to vzhledem k možnosti ztotožnit jednotlivé subjekty (v případě obyvatel domu je zřejmé, že se jedná o subjekty správci známé nebo snadno identifikovatelné). Prostor bytového domu přitom představuje prostředí, v němž se pravidelně pohybuje určitý okruh osob (vlastníků bytů, členů družstva, nájemníků, jejich rodinných příslušníků apod.). Pořízené záznamy tedy obsahují ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. osobní údaje subjektů údajů. Tento závěr je podpořen též judikaturou správních soudů, když např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 5 As 158/2012 - 49 uvádí: „V této souvislosti je nutno zdůraznit, že osobním údajem není pouze údaj umožňující přímou identifikaci konkrétní osoby, jak uvádí stěžovatel, ale dle definice

v ustanovení § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů je osobním údajem také informace, která se vztahuje i k nepřímo identifikovatelné osobě (např. na základě záběru obličeje, ale i oblečení, typu chůze apod.).

Podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. je správcem osobních údajů subjekt, který určuje účel a prostředky zpracování osobních údajů a odpovídá za něj. Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, jednoznačně určil účel (tj. ochranu majetku a bezpečnosti osob) a prostředky zpracování osobních údajů, byl tedy ve vztahu k osobním údajům shromážděným prostřednictvím tohoto systému jejich správcem, a odpovídal tedy i za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

Podle § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. se zpracováním osobních údajů rozumí jakákoli operace nebo soustava operací, které správce nebo zpracovatel systematicky provádějí s osobními údaji, a to automatizovaně nebo jinými prostředky. Zpracováním osobních údajů se rozumí zejména shromažďování, ukládání na nosiče informací, zpřístupňování, úprava nebo pozměňování, vyhledávání, používání, předávání, šíření, zveřejňování, uchovávání, výměna, třídění nebo kombinování, blokování a likvidace. Soustavné, úmyslné a cílené pořizování a uchovávání záznamů záběrů z jednotlivých kamer, zachycující konkrétní, identifikovatelné osoby (tj. záběry obsahující osobní údaje), je nutno považovat za systematické jednání a tedy za zpracování osobních údajů.

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely (viz mj. také rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 5 As 1/2011).

Správce má dle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektu údajů [který musí splňovat náležitosti stanovené v § 4 písm. n) a § 5 odst. 4 tohoto zákona] nebo za předpokladu, že je splněna některá z podmínek § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Z podnětu zaslaného Úřadu vyplývá, že 18 obyvatel domu prokazatelně nesouhlasí se zpracováním jejich osobních údajů (pozn. správního orgánu: v daném případě se jedná o dotčené subjekty údajů ze 13 bytových jednotek ve vlastnictví, popř. ve společném jmění manželů, jak vyplývá z katastru nemovitostí, z celkového počtu 172 bytových jednotek) prostřednictvím instalovaného kamerového systému.

V případě kamerového systému umístěného v bytovém domě s tolika bytovými jednotkami, jako má účastník řízení, přichází fakticky v úvahu pouze aplikace ustanovení § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., dle kterého lze osobní údaje zpracovávat bez souhlasu subjektů údajů, pokud je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby, přičemž současně takové zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života. Správní orgán při posuzování výjimky

upravené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. došel k závěru, že ji lze aplikovat s ohledem na část věty za středníkem, resp. po vyhodnocení proporcionality mezi ochranou práv a právem chráněných zájmů a zásahem do soukromého a osobního života dotčených osob, pouze vzhledem ke kamerám snímajícím prostor poštovních schránek, domovních zvonků, nástěnky, vstup do technických místností, popř. vstup do sklepů.

V této souvislosti správní orgán odkazuje na stanovisko Úřadu č. 1/2016 – Umístění kamerových systémů v bytových domech, podle kterého (viz bod 2 tohoto stanoviska) potřebnost kamerového systému musí každý, kdo kamerový systém hodlá provozovat, pečlivě uvážit, neboť je jeho povinností jako budoucího správce osobních údajů stanovit legitimní účel zpracování osobních údajů tak, aby v případě potřeby byl schopen doložit potřebnost a užitečnost kamerového systému. Provozovatel kamerového systému v bytovém domě je i v průběhu provozu povinen kdykoliv prokázat, že kamerový systém jako prostředek k ochraně majetku a osob ve zvolené lokalitě je s ohledem na jistý zásah do soukromí osob řešením proporcionálním, a to zejména vůči přínosu pro bezpečnost. Ochrana soukromí jednotlivce, jejímž základem je v českém právním řádu zejména čl. 7 odst. 1 a čl. 10 Listiny základních práv a svobod, vyžaduje, aby narušení právem chráněných zájmů opravňující správce k aplikaci výjimky stanovené v § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb., bylo takové intenzity, aby dokázalo převýšit zájem na ochraně soukromí subjektu údajů. Při kolizi dvou zájmů je tedy nutné zvážit, který zájem má z hlediska práva i společnosti vyšší hodnotu. Právo na soukromí tak může být omezeno výkonem práva jiného (ochrana majetku), v každé věci je však nutné hodnotit intenzitu obou zásahů z hlediska zvolených prostředků (k tomu viz též nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 4/94 a rozsudek Nejvyššího soudu sp. zn. 22 Cdo 863/2004). Dále jen nezbytné zmínit čl. 8 odst. 1 Úmluvy o lidských právech a základních svobodách, která je dle čl. 10 Ústavy České republiky součástí právního řádu a má přednost před zákony. Podle uvedeného článku této úmluvy má každý právo na respektování svého soukromého a rodinného života, obydlí a korespondence. Tomuto závěru svědčí i to, že prostory mimo obydlí, jako jsou prostory uvnitř budovy, se též považují za soukromé prostory, neboť Evropský soud pro lidská práva došel k závěru, že by bylo příliš restriktivní limitovat soukromí pouze na vnitřní okruh, v němž jednotlivec může žít svůj soukromý život podle svých představ (rozhodnutí Niemetz vs. Německo). Ve zmíněném judikátu Evropský soud pro lidská práva uvedl, že soukromím člověka je třeba rozumět právo každého člověka na vytváření a rozvíjení vztahu s dalšími lidskými bytostmi, a to i na pracovišti. Z toho lze dovodit, že je-li prostorem, kde osoba požívá soukromí, i její pracoviště, pak toto platí tím spíše o bezprostředním prostoru jejího obydlí. Soukromí představuje jistou sféru integrity jednotlivce a jeho blízkých, která ho obklopuje, ať se nachází kdekoliv. V bezprostřední blízkosti prostor, jako je bytový dům, ve kterém osoba bydlí a zdržuje se v něm větší část svého života, se míra soukromí nepochybně zvyšuje. V rozsudku Městského soudu v Praze č. j. 7 Ca 2004/2005-49 ze dne 28. února 2007 je mimo jiné uvedeno, že „i prostory mimo obydlí se považují za soukromé prostory“, přičemž daný závěr potvrdil Městský soud v Praze i v rozsudku č. j. 5 A 166/2010-48, s tím, že i prostory mimo obydlí, jako jsou prostory uvnitř domu, se též považují za prostory, v nichž je důvodné očekávat a vyžadovat určitou míru soukromí. K tomu dodal, že byť jsou společné části domu veřejně přístupné, neznamená to, že monitorování osob pohybujících se v těchto prostorách není způsobilé zasáhnout do soukromé sféry těchto osob.

Dle názoru správního orgánu soukromí obyvatel domu požívá vyšší ochrany v prostorech, které jsou využívány k zajištění přístupu k bytům, tzn. i s větší četností oproti jiným prostorům. To v případě účastníka řízení zahrnuje kameru umístěnou zvenčí u hlavního vchodu, která monitoruje prostor vstupu do domu (kamera č. 1, 5, 9 a 13), a kamery umístěné uvnitř, které monitorují vestibul včetně prostoru před výtahem a vstupem na schodiště (kamera č. 2, 6, 10, 14), chodbu vedoucí k zadnímu vchodu (kamera č. 3, 7, 11 a 15, přičemž v případě kamery č. 3 a 15 je monitorován rovněž vstup do výtahu), a výtahovou kabinu (kamera č. 4, 8, 12 a 16). Současně správní orgán konstatuje, že účastník řízení ani v průběhu kontroly ani v průběhu správního řízení neprokázal, že kamerový systém jako prostředek k ochraně majetku a osob ve zvolené lokalitě je s ohledem na jistý zásah do soukromí osob řešením proporcionálním, a to zejména vůči přínosu pro bezpečnost, když svá tvrzení nijak nedoložil. Naopak sdělení účastníka řízení, že pořízený záznam byl již využit k domluvě majiteli psa poté, co pes znečistil chodbu, považuje správní orgán za neakceptovatelné. Zásah do soukromí spočívající ve sledování osob v blízkosti jejich obydlí zjevně není proporcionální k používání záznamů k řešení takovýchto „incidentů“ a takový postup účastníka řízení vyvolává významné pochybnosti o způsobu využití pořízených záznamů obecně.

Prostředky a způsob zpracování určené správcem osobních údajů, tedy účastníkem řízení, tak s ohledem na výše uvedené nelze považovat za přiměřené k rozsahu a způsobu ohrožení jeho práv. Ochrana majetku nemůže zdůvodnit natolik razantní omezení práva na soukromí, kdy jsou nepřetržitě monitorovány kamerovým systémem všechny popsané prostory v bytovém domě, záznamy z takového monitorování jsou ukládány a osoby na těchto záznamech jsou identifikovatelné. Správní orgán tak k této otázce uzavírá, že účastník řízení pro zpracování osobních údajů vymezené ve výroku tohoto rozhodnutí scházel právní titul a tedy došlo k porušení povinnosti stanovené v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Další povinností správce osobních údajů je dle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. povinnost informovat subjekt údajů o tom, v jakém rozsahu a pro jaký účel budou osobní údaje zpracovány, kdo a jakým způsobem bude osobní údaje zpracovávat a komu mohou být osobní údaje zpřístupněny, nejsou-li subjektu údajů tyto informace již známy. Správce musí subjekt údajů informovat o jeho právu přístupu k osobním údajům, právu na opravu osobních údajů, jakož i o dalších právech stanovených v § 21 zákona č. 101/2000 Sb. Informační povinnost správce osobních údajů je upravena v § 11 zákona č. 101/2000 Sb., který přesně stanoví, jaké informace musí správce subjektům údajů poskytnout (tj. určuje stav, kterého má správce docílit). Citované ustanovení nedefinuje, jakou formou musí být tato povinnost splněna. Pouhou instalací štítků u vstupů do bytového domu, které obsahovaly piktogram kamery, informaci o tom, že „Tento objekt je střežen kamerovým systémem se záznamem“, a odkaz na webovou stránku (WWW.HEKATON.CZ) a označení „HEKATON elektrosystémy“, tj. údajů společnosti, která instalovala kamerový systém, nelze dle správního orgánu posoudit jako dostatečnou pro splnění uvedené informační povinnosti v plném rozsahu.

Je přitom třeba plnění této povinnosti posoudit zvlášť vůči obyvatelům bytového domu a zvlášť vůči třetím osobám. U obyvatel domu je nezbytné povinnost podle § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. splnit ještě před zahájením zpracování v plném rozsahu. Podle § 11 odst. 5 zákona č. 101/2000 Sb. je správce při zpracování osobních údajů podle § 5 odst. 2 písm. e) téhož zákona povinen bez zbytečného odkladu subjekt údajů informovat o zpracování jeho osobních údajů. Jak je uvedeno

výše, znamená to, že vůči obyvatelům domu je nutno informační povinnosti naplnit vyčerpávajícím způsobem ještě před zahájením zpracování (zde před zprovozněním kamerového systému). Vůči třetím osobám, jejichž osobní údaje jsou prostřednictvím kamerového systému zpracovávány nepředvídatelně, je třeba plnit informační povinnost např. prostřednictvím informačních tabulek u sledovaných prostor. Informační štítky umístěné u vstupů do domu neobsahují informaci o správci kamerového systému a o možnosti získat bližší informace o prováděném zpracování (tj. kontakt na odpovědnou osobu, která disponuje informacemi o prováděném zpracování). Informační štítky by bylo možné považovat z hlediska § 11 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. za dostačující pouze tehdy, pokud by subjekty údajů byly informovány o kamerovém systému též podrobněji jiným způsobem. Tuto skutečnost však účastník řízení nedoložil (tj. zejména nepředložil avizovaný zápis ze shromáždění vlastníků jednotek), přičemž z tvrzení stěžovatelů vyplývá, že ze strany účastníka řízení nebyli o monitorování společných prostor domu informováni a ani investiční akce pořízení a instalace kamer nebyla schválena prostřednictvím shromáždění členů společenství jednotek v souladu se stanovami. Za podstatné pak považuje správní orgán ve vztahu k osobám pohybujícím se v záběru kamer monitorujících veřejné prostranství, že tyto osoby si nemohly být z textu umístěného na fasádě bytového domu vědomy toho, že jsou sledovány též na veřejných prostranstvích v poměrně velké vzdálenosti od bytového domu samotného, lze tak dojít k závěru, že tyto osoby nebyly o zpracování svých osobních údajů informovány vůbec.

Podle § 13 odst. 4 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. je správce v oblasti automatizovaného zpracování osobních údajů povinen pořizovat elektronické záznamy, které umožní určit a ověřit, kdy, kým a z jaké důvodu byly osobní údaje zaznamenány nebo jinak zpracovány. Ze spisového materiálu vyplývá, že kamerový systém účastníka řízení nebyl funkcí logování vybaven, tzn., není možné nijak ověřit a současně nelze ani vyloučit, zda oprávněné osoby (tj. v daném případě osoby mající přístup do místnosti se záznamovým zařízením, u něhož není vlastní přístup ke kamerovým záznamům chráněn žádným heslem) k záznamům nepřístupovaly i v jiných případech.

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje nebo změnit registrované zpracování, s výjimkou zpracování uvedených v § 18, je povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu před zpracováním osobních údajů. Ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení zprovoznil kamerový systém vyhotovující záznam (tj. zpracovával osobní údaje) dříve, než byl tento záměr oznámen Úřadu a zaregistrován. Dle tvrzení místopředsedy účastníka řízení byl kamerový systém se záznamem v bytovém domě účastníka řízení provozován přibližně od poloviny září 2015, přičemž je ze shromážděných podkladů zřejmé, že záměr zpracovávat osobní údaje prostřednictvím kamerového systému účastník řízení Úřadu před zahájením jejich zpracování neoznámil.

Co se týká počátku rozhodné doby, tj. doby, po kterou trvalo protiprávní jednání účastníka řízení specifikované ve výroku tohoto rozhodnutí ve vztahu k trvajícím správním deliktům, ze shromážděného spisového materiálu vyplývá, že kamerový systém byl nainstalován a uveden do provozu v blíže nezjištěné době cca v polovině září 2015 (dle tvrzení stěžovatelů mělo dojít k instalaci kamer na začátku června 2015). Ze spisového materiálu dále vyplývá, že kamerový systém byl v provozu,

tj. pořizoval záznam nejméně do doby konání ústního jednání a místního šetření dne 2. října 2015.

Správní orgán považuje na základě výše uvedeného za prokázané, že účastník řízení svým jednáním popsaným ve výroku tohoto rozhodnutí porušil povinnosti stanovené § 5 odst. 2, § 11 odst. 1, § 13 odst. 4 písm. c) a § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Podle § 46 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. při rozhodování o výši pokuty se přihlíží zejména k závažnosti, způsobu, době trvání a následkům protiprávního jednání a k okolnostem, za nichž bylo protiprávní jednání spácháno.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto jako k přitěžující okolnosti (z hlediska závažnosti jednání) zejména ke skutečnosti, že zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerových systémů, které bylo předmětem řízení, představuje významný zásah do práva na ochranu soukromí a na ochranu osobních údajů obyvatel domu. Za přitěžující považuje správní orgán též skutečnost, že účastník řízení spáchal více správních deliktů. Jako polehčující okolnost hodnotil správní orgán dobu trvání protiprávního jednání a dále skutečnost, že část obyvatel domu s instalací kamerového systému nepochybně souhlasila a za zásah do svého soukromí jej tudíž nepovažuje. I přes výše uvedené a po zhodnocení všech okolností rozhodl správní orgán o uložení sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u oddělení správních činností Úřadu pro ochranu osobních údajů proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedkyni Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 11. dubna 2016

otisk
úředního
razítka

Vanda Foldová

vedoucí oddělení správních činností